

ת"פ 9059/03/18 - מדינת ישראל נגד שלמה אמיתי, דוד ברנהולץ, אליהו אוטמזגין, עדיאל בן שבת, מלכיאל בן עזרא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9059-03-18 מדינת ישראל נ' אמיתי ואח'

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שלמה אמיתי
2. דוד ברנהולץ
3. אליהו אוטמזגין
4. עדיאל בן שבת
5. מלכיאל בן עזרא

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד הדס עמיר

ב"כ נאשם 3: עו"ד נדב גדליהו

גזר דין לנאשם 3

כללי

1. הנאשם 3 (להלן גם: "הנאשם") הורשע על פי הודאתו בעובדות אישום 2 שבכתב האישום המתוקן בעניינו, בעבירות ניסיון קבלת דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף, בשל מעשים שבוצעו בשנת 2016. במהלך אותה שנה, לפני יום 21.3.16, קשרו הנאשמים 3 ו-4, שהם גיסים, קשר להונות את בנק לאומי כך שהנאשם יקבל במרמה משכנתא באמצעות נאשם 4 ודרך מצגי שווא שיציגו לבנק באמצעות נאשם 1, יועץ משכנתאות עצמאי המקשר בין לקוחות לבין סניפי בנק שונים.

הנאשם היה הבעלים של דירה ובעל עסק לצעצועים. הוא ונאשם 4 החליטו להציג בפני הבנק באמצעות נאשם 1, אך ללא ידיעתו, מצג שווא לפי נאשם 4 רוכש, כביכול, את הנכס של הנאשם וזקוק למשכנתא לשם כך. הם תכננו כי הנאשם 4 יקבל משכנתא עבור רכישת הנכס ואילו סכום הכסף שיתקבל מהבנק יעבור לידי הנאשם, אשר ישלם את ההלוואה.

לצורך הוצאת הקשר אל הפועל ועל מנת להונות את הבנק, ניצל נאשם 5 שהוא גיסם של הנאשמים, את הידע שלו בתוכנות הגרפיקה השונות וזייף את דפי חשבון הבנק של נאשם 4 ושל רעייתו על פי הוראות נאשם 3. בנוסף, הנאשמים 3 ו-5 זייפו את תלושי השכר של נאשם 4 ושל רעייתו. נאשם 4 נרשם כמי שעובד בעסק של רעייתו של נאשם 3 ואילו רעייתו של נאשם 4 נרשמה כמי שעובדת בעסק של נאשם 3. נאשם 5 זייף את תלושי השכר באופן שנוצר מצג שווא

לפיו נאשם 4 משתכר כ - 10,000 ₪ לחודש ורעייתו משתכרת כ - 9,080 ₪ לחודש, בעוד ששכרם האמיתי היה כ - 1,750 ₪ וכ- 3,500 ₪ לחודש, בהתאמה.

ביום 21.3.16, העביר הנאשם את המסמכים המזויפים לנאשם 1 על מנת שיעבירם לבנק. לאחר מכן, אך לפני יום 13.7.16, הגיעו נאשם 3, נאשם 4 ורעייתו של נאשם 4 לבנק, שם פגשו את נאשם 1 ונאשם 4 ורעייתו חתמו על המסמכים הנדרשים לצורך קבלת משכנתא.

בעת בדיקת המסמכים וטרם אושרה לנאשם 4 ולרעייתו משכנתא בסך 1,275,000 ₪, עלה חשד בבנק לעניין גובה ההכנסות האמיתיות של נאשם 4 ורעייתו וביחס לכשרותם של המסמכים שהוגשו. המסמכים המזויפים נשלחו לבדיקה ונמצא כי הם מזויפים.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני, לפיו כתב האישום תוקן. הוסכם כי הנאשם יודה וירשע במיוחס לו, ולא נערכה הסכמה לענין העונש. להשלמת התמונה יצוין, כי גם יתר הנאשמים שבכתב האישום הורשעו בעבירות שיוחסו להם במסגרת הסדרים דיוניים שנערכו עמם. בענין נאשם 2, ניתן ביום 27.1.19 גזר דין ובו נגזרו עליו שלושה וחצי חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪. משפטם של הנאשמים האחרים טרם הסתיים.

3. בענין הנאשם נערך תסקיר מבחן, ממנו עולה כי הנאשם נשוי ואב לשלושה, עובד בתחום פיתוח צעצועים, בוגר 12 שנות לימוד במוסדות חרדיים ולא שירת בצה"ל מטעמי דת. בגיל 24 פתח עסק משגשג, אך לפני כשלוש שנים חלה התדרדרות במצבו הכלכלי והוא נקלע למצוקה על רקע הלוואות שנטל והתקשה לעמוד בפירעון. הנאשם מצוי כעת בהליכי פשיטת רגל ועובד כשכיר בחברת צעצועים. משפחתו של הנאשם מהווה עבורו גורם תמיכה. לנאשם אין הרשעות קודמות. ביחס לעבירות, הוא קיבל אחריות על מעשיו, תיאר כי ביצע אותן על רקע מצוקה כלכלית בה היה נתון, כי היה מודע לכך שמעשיו בעייתיים, אך באותה עת לא היה מודע לחומרתם. הנאשם הדגיש כי המעשים חריגים לאורח חייו וכי הוא פעל מתוך תחושת מצוקה, לחץ ואימפולסיביות. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם הוא בעל יכולות וכישורים לתפקד באופן תקין במסגרות חיו השונות וכי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם מרתיע ומחדד גבולות. הומלץ לגזור על הנאשם צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות ומאסר מותנה.

4. חוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 12.5.19 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עונש זה.

5. המאשימה ביקשה לקבוע בענין הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר בפועל ועד שנת מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס וביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל המצוי באמצע המתחם, מאסר מותנה וקנס, תוך שהדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות, את התכנון שקדם לביצוען ואת חלקו המרכזי של הנאשם ביחס לחלקם של הנאשמים האחרים.

6. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהבחין בין חלקו של הנאשם לבין חלקו של נאשם 2 בעבירות שאותן ביצע, הדגיש כי מדובר בניסיון שלא הצליח וכי בסופו של יום לא התקבלו כספים מהבנק וכן הדגיש את גובה המשכנתא שהתבקש אל מול העובדה כי בכל מקרה הוצע נכס להבטחת פירעונה של המשכנתא.

7. לאחר שנשמעו הטיעונים לעונש הגישה אשתו של הנאשם לבית המשפט מכתב ובו פירטה את מצבה הכלכלי של המשפחה טרם המשבר שפקד אותם ולאחריו, ואת השפעת המשבר על חיי המשפחה. אשת הנאשם ביקשה להימנע מלגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות על מנת שלא לפגוע באפשרותו להמשיך ולפרנס את משפחתו.

מתחם העונש ההולם

8. העבירות שביצע הנאשם פגעו בחופש הבחירה והפעולה של הבנק ובזכותו להחליט למי ניתנת הלוואה, תוך עריכת בדיקה אמיתית של האיתנות הכלכלית של הלווה.

יחסי אמון בין מוסדות פיננסיים לבין ציבור הלווים הם עניין מהותי, שפגיעה בו עלולה להביא לייקור עלויות המימון ולהעמקת והרחבת ההליכים הבירוקרטיים הכרוכים בנטילת משכנתא ביחס לכלל ציבור הלווים.

9. הנאשם 3 הוא מחולל העבירות, הן אלה שביצע בעצמו, הן אלה שביצעו הנאשמים 4, 5 ומובן כי מידת אשמתו גדולה משלהם.

10. העבירות בוצעו תוך תכנון מדוקדק מראש, שכלל שורה של מצגי שווא ובהם זיוף מסמכים וטענת טענות כוזבות מסוגים שונים לפני הבנק.

11. הסכום שניסה הנאשם לקבל במרמה הוא סכום גדול מאוד בסך 1,275,000 ₪. הגם שהועמדה בטוחה לתשלום המשכנתא בדמות הנכס שמושכן, הרי שמימוש נכס בנסיבות שכאלה, אינו חף מקשיים ועלויות ועלול היה לגרור תסבוכת משפטית, לו היה מתברר כי מי שמחזיק ומתגורר בו הוא לא בעל המשכנתא.

12. למרבה המזל, הנזק האפשרי כתוצאה ממעשיו של הנאשם לא התממש, ואולם עבירת המרמה נותרה בגדר ניסיון לא מתוך חרטת הנאשם על המעשים, אלא מתוך כך שחשדו של הבנק עלה והוא ביצע פעולות אשר הובילו לגילוי העבירות. הנאשם מצדו השלים את כל הפעולות שנדרשו ממנו על מנת להבטיח את הצלחת המרמה.

13. שני הצדדים התייחסו בטיעוניהם לעונש שנגזר על נאשם 2, ואמנם יש מקום להשוואה. נאשם 2 הורשע בביצוע מעשים דומים, בגין בקשה שהגיש בשם הוריו ובאמצעות נאשם 1 לקבל משכנתא, אשר לוותה במצגי שווא ומעשי זיוף בעלי אופי דומה. אמנם, נאשם 2 הצליח להשלים את העבירות ובסופו של יום אושרה להוריו המשכנתא שביקשו והועברו אליהם כספים, בעוד שעבירת המרמה שביצע הנאשם נותרה בגדר ניסיון בלבד. ואולם, אל מול פער זה בין השניים עומדת העובדה כי המשכנתא שקיבל הנאשם 2 מהבנק במרמה הייתה בסכום פחות במידת מה מהמשכנתא שביקש הנאשם 4 עבור הנאשם, ובעיקר עומדת העובדה כי הנאשם היה הנהנה העיקרי מהעבירות שבוצעו על ידי הנאשמים 3-5 בעוד שנאשם 2 ביצע את העבירות עבור הוריו. משכך, מצאתי כי יש לקבוע בעניין נאשם 3 מתחם עונש הולם הדומה לזה שנקבע בעניינו של נאשם 2.

14. בגזר הדין שניתן על ידי כב' השופט כדורי בעניינו של הנאשם 2, התייחס בית משפט לרמת הענישה שהוטלה בפסיקה ביחס לעבירות דומות וקבע בעניינו של הנאשם 2 מתחם עונש הולם שבין מאסר בעבודות שירות לשנת מאסר בפועל. גם פסקי הדין שהוגשו על ידי המאשימה, וחלק ניכר מהפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה תומכים ברמת ענישה זו.

15. לפיכך, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל בחודשי מאסר ספורים בעבודות שירות ומגיע עד לשנת מאסר בפועל, ולצדד מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

16. הנאשם בן 39 ויש לשקול לזכותו את עברו הנקי ואת הודאתו שחסכה זמן שיפוטי והיא מבטאת גם קבלת האחריות על מעשיו. הכרה של הנאשם בפסול שבמעשים ובגורמים שהביאוהו לבצעם יש בה כדי להפחית במידה רבה את הסיכון להישנות העבירות.

17. מצבו הכלכלי של הנאשם בכי רע והוא מצוי בהליך של פשיטת רגל. מובן כי גזירת עונש בתוך מתחם העונש ההולם עשויה לגרום לפגיעה בנאשם ובבני משפחתו הסמוכים על שולחנו, כפי שאף מתואר במכתבה של אשתו. עובדה זו היא בעלת משקל בקביעת העונש בתוך מתחם העונש ההולם, ואולם לא מצאתי כי ניתן להעניק לה משקל מכריע שיצדיק חריגה לקולא מן המתחם.

18. גם השיקולים שאינם קשורים לביצוע העבירה שיש לשקול בעניינו של הנאשם, דומים בעיקרם לשיקולים שנשקלו בעניינו של הנאשם 2, ועל כן מצאתי כי יש לגזור עליו עונש דומה, המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם.

19. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה וחצי חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 30.6.19 בשעה 8:00 במפקדת מחוז מרכז של שירות בתי הסוהר.

ב. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 415 או 418 או 420 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.7.19 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

20. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

21. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ט, 27 מאי 2019, בהעדר הצדדים.